

#####

CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
DOSAR NR.####/283/2011

D E C I Z I A NR. 1644

Ședința publică din data de 07.12.2012

Președinte: - #####

Judecător : - ### #####

Judecător : - #####

Grefier : - #####

Ministerul ##### a fost reprezentat de procuror ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești.

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria ##### și de inculpatul #####, fiul lui ### și #####, născut la data de ## #####, domiciliat în #####, sat ####, împotriva sentinței penale nr.###/15.05.2012 pronunțată de Judecătoria #####, prin care inculpatul ##### a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prev. și ped. de art. 208 al.1-209 al.1 lit. a,g și al.3 lit. h cod penal cu aplic. art. 99 și următoarele cod penal cu aplic. art. 320/1 cod pr. penală, cu aplicarea art. 81 c.p.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul #####, fiul lui ### și #####, născut la ##### în oraș #####, cetățean roman, CNP #####, stagiul militar nesatisfăcut, necăsătorit, fără antecedente penale, cu domiciliul în #####, sat ####, la 1 an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 208 alin 1 – 209 alin 1 lit a și g alin 3 lit. h cod pen., cu art. 75 alin 1 lit c cod pen., cu aplicarea art. 3201 cod proc.pen. Cu aplic. art. 81 cod pen.. La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurentul inculpat #####, personal și asistat de avocat #####, din cadrul Baroului #####, intimatul-inculpat ##### personal, asistat de apărător desemnat din oficiu #####, potrivit împuternicirii avocațiale nr.#####.09.2012 eliberată de Baroul ##### și intimata parte responsabilă civilmente ##### lipsind intimata parte civilă ##### SA Ploiești și intimatul Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul #####.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Potrivit art.385/14 alin.11 Cod procedură penală, Curtea a întrebat inculpații dacă doresc să dea o nouă declarație în fața instanței de recurs, atrăgându-li-se totodată atenția, în conformitate cu dispozițiile art.70 alin.2 Cod procedură penală, că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva lor, aceștia precizând că nu doresc să dea o nouă declarație menținându-și declarațiile date anterior în cauză.

Avocat #####, pentru recurentul inculpat #####, depune la dosar dovada imposibilității sale de prezentare la termenul anterior, respectiv o adeverință medicală și arată că alte cereri nu mai are de formulat în cauză, solicitând acordarea cuvântului în dezbaterile recursurilor.

Se prezintă în instanță bunicul intimatului inculpat #####, care depune la dosar un memoriu.

Avocat din oficiu #####, pentru intimatul inculpat și reprezentantul Ministerului #####, având pe rând cuvântul, arată că nu mai au cereri de formulat în cauză sau chestiuni prealabile de invocat, solicitând acordarea cuvântului în dezbaterile recursurilor.

Curtea, față de actele și lucrările dosarului, precum și față de susținerile părților în sensul că nu mai au cereri de formulat în cauză, în temeiul disp. art.385/13 c.pr.penală, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea recursurilor.

Reprezentantul Ministerului #####, având cuvântul, susține recursul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria ##### și critică hotărârea pronunțată de Judecătoria ##### pentru motive de nelegalitate: Instanța a dispus condamnarea inculpatului ##### la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 208 alin 1 – 209 alin 1 lit a și g alin 3 lit. h cod pen., cu art. 75 alin 1 lit c cod pen., cu aplicarea art. 3201 cod proc.pen, însă această pedeapsă se situează sub minimul prevăzut de lege (2 ani și 8 luni

închisoare, prin aplicarea art. 320/1 c.p.p.), caz de casare prev. de art. 385/9 pct.14 c.p.p.

De asemenea, instanța de fond a aplicat inculpatului minor la data săvârșirii faptei ##### pedepsele accesorii prev. de art. 64 lit. a teza a doua și lit., b c.p. Aceste pedepse accesorii nu au fost însă aplicate și inculpatului major #####, iar dacă instanța ar fi avut în vedere decizia în interesul legii 74/2007 ar fi trebuit să motiveze de ce nu înțelege să aplice inculpatului major pedepsele accesorii mai ales că aceste pedepse, după cum s-a arătat au fost aplicate inculpatului minor.

Astfel, apreciază această omisiune a instanței de a nu aplica pedepsele accesorii inculpatului major coroborată cu totala lipsă a motivării sub acest aspect ca fiind o contradicție între considerente și dispozitiv, caz de casare prev. de art. 385/9 pct.9 cod pr. penală.

În final, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii recurate, iar pe fond majorarea pedepsei aplicate inculpatului #####, urmând ca aceasta să se situeze peste limita de 2 ani și 6 luni închisoare și să se aplice pedepsele accesorii, urmând ca totodată acestea să fie suspendate.

Avocat #####, pentru recurentul inculpat #####, critică hotărârea pronunțată de Judecătoria #####, în ceea ce privește individualizarea pedepsei aplicate.

Susține că, atâta timp cât inculpatul ##### era minor la data comiterii faptei, instanța de fond a omis să facă aplicarea art. 109 cod penal, iar pe cale de consecință să dispună reducerea pedepsei la jumătate.

Un alt motiv de recurs este acela că pedeapsa aplicată clientului său este mult prea mare, în raport atât de poziția sa de recunoaștere, cât și de faptul că familia inculpatului a achitat prejudiciul de 6000 lei.

Concluzionând, solicită admiterea recursului, casarea sentinței recurate, iar pe fond, reținându-se atât dispozițiile art. 320/1 al.7 cod pr. penală, cât și cele prev. de art. 74 și 76 cod penal și de asemenea, avându-se în vedere că inculpatul a fost minor la data comiterii faptei să se dispună reducerea pedepsei sub minimul special prevăzut de lege.

În ceea ce privește recursul parchetului, lasă la aprecierea instanței, câtă vreme acesta nu-l vizează pe inculpatul #####.

Avocat din oficiu #####, pentru intimatul inculpat #####, solicită respingerea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Puciasa, întrucât, din punctul său de vedere, instanța de fond a aplicat o pedeapsă corect individualizată, reținând la încadrarea juridică a faptei atât disp. art. 320/1 cod pr. penală, întrucât inculpatul a recunoscut și regretat fapta comisă, cât și disp. art. 74 și 76 cod penal, avându-se în vedere circumstanțele personale ale inculpatului.

Reprezentantul Ministerului #####, având cuvântul, pune concluzii de respingerea recursului declarat de inculpatul #####, ca nefondat, întrucât instanța de fond a făcut o corectă individualizare a pedepsei aplicată acestuia, cu respectarea art. 72 cod penal și nu există motive care să impună reducerea pedepsei, câtă vreme inculpatul nu este la prima încălcare a legii penale, el fiind cunoscut cu antecedente penale.

Recurentul inculpat #####, având ultimul cuvânt, arată că regretă fapta comisă.

Intimatul inculpat #####, având ultimul cuvânt, arată că regretă fapta comisă și solicită să se mențină hotărârea pronunțată de Judecătoria #####.

C U R T E A:

Asupra recursurilor penale de față, reține următoarele:

Prin sentința penală nr. #####/15.05.2012 pronunțată de Judecătoria ##### s-au dispus următoarele:

1.În baza art. 208 alin 1 – 209 alin 1 lit. a și g alin 3 lit. h cod pen., cu art. 75 alin 1 lit c cod pen., cu aplicarea art. 320/1 cod proc.pen., a fost condamnat inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la ##### în oras #####, cetățean român, CNP #####, stagiul militar nesatisfăcut, necăsătorit, fără antecedente penale,cu domiciliul in #####, sat #####, la pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 81 cod pen., s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei

În baza art. 82 cod pen., s-a stabilit termen de încercare de 3 ani, din care 1 an pedeapsa aplicată și 2 ani termenul prevăzut de lege.

I s-au pus în vedere inculpatului consecințele nerespectării prevederilor art. 83 cod pen.

2. Prin aceeași sentință, în baza art. 208 alin 1 – 209 alin 1 lit. a, g și alin 3 lit. h cod pen., cu aplicarea art. 99 și următoarele cod pen., cu aplicarea art. 320/1 cod proc.pen., a fost condamnat inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la ##### în orașul #####,

cetățean român, CNP #####, studii 8 clase, stagiul militar nesatisfăcut, necăsătorit, fără antecedente penale, cu domiciliul în #####, sat ####, județul ##### la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 81 cod pen., s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În baza art. 82 cod pen., s-a stabilit termen de încercare de 4 ani, din care 2 ani pedeapsa aplicată și 2 ani termenul prevăzut de lege.

I s-au pus în vedere inculpatului consecințele nerespectării prevederilor art. 83 cod pen.

S-au aplicat disp. art 71-64 lit a teza II lit b cod pen., și art 71 alin 5 cod pen.

În baza art. 14, 15 și 346 cod proc.pen., au fost obligați inculpații în solidar, inculpatul minor ##### în solidar cu partea responsabil civilmente ##### la plata sumei de 6548,36 lei către partea civilă ##### SA-Ploiesti despăgubiri civile.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut, pe baza probelor administrate, următoarele: În noaptea de 6.07.2011 inculpații ##### și ##### au sustras de la periferia comunei Moroieni, din zona motelului Moroieni aproximativ 400 m cablu telefonic care face parte din rețeaua aeriană aparținând părții vătămate SA. În acest scop, inculpații s-au urcat pe stâlpul de susținere a cablurilor aeriene de unde au procedat la tăierea acestuia iar după coborârea cablului la nivelul solului au procedat la secționarea acestuia. Pentru a transporta bunul însușit, inculpații au sustras autoturismul cu nr. de înmatriculare ## ## ## al martorului #####, autoturism pe care ulterior l-au abandonat.

Situația de fapt astfel reținută a avut în vedere următoarele mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale: declarații inculpați, proces verbal de cercetare la fața locului, proces verbal de reconstituire, declarații martori, procese verbale de prezentare a materialului de urmărire penală, fișe cazier judiciar.

După ce li s-a pus în vedere inculpaților prevederile art 3201 cod proc.pen., la termenul de judecată din 28.02.2012 s-au luat declarații inculpaților (în temeiul art. 323 alin.1 cod proc.pen.), care au fost consemnate în scris și depuse la dosarul cauzei; aceștia au precizat că au achitat suma de 600 lei pe baza de chitanța către partea civilă însă nu sunt de acord să achite suma solicitată de către partea civilă; au solicitat ca judecarea cauzei să aibă loc în baza art. 3201 cod proc. pen.

Printr-o cerere înregistrată la data de ## ## ####, partea vătămată a precizat că s-a constituit parte civilă cu suma de 6548,36 lei (fără TVA) reprezentând contravaloarea prejudiciului creat prin furtul de cabluri de telecomunicații din patrimonial societății ROMTELECOM.

Inculpații prin apărător au solicitat încuviințarea probei în circumstanțiere. Au depus la dosar: caracterizare privind pe numitul ##### și caracterizare privind pe numitul #####.

În drept, s-a apreciat că fapta inculpaților ##### și ##### de a-și însuși fără drept, în noaptea de 06/07.2011, în participație, o cantitate estimate de 400 m cablu aerian de telecomunicații aparținând SA întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat, faptă prevăzută de art. 208 alin. 1 – art. 209 alin. 1, lit. a, și g și alin 3 lit.h cod penal, cu aplicarea art.99 și următoarele. cod penal pentru inculpatul ##### și art. 75 alin 1 lit. c cod pen., pentru inculpatul #####.

Astfel, sub aspectul laturii obiective, elementul material al infracțiunii de furt calificat constă în acțiunea inculpatului care a sustras bunurile, fără consimțământul părții vătămate, în scopul de a și le însuși pe nedrept.

Instanța de fond a reținut forma calificată a infracțiunii față de împrejurarea că inculpatul a săvârșit furtul împreună cu celălalt inculpat, în timpul nopții.

Urmarea imediată constă în trecerea bunurilor în sfera de posesie a inculpaților, între urmarea imediată și elementul material existând legătură de cauzalitate.

Inculpații au săvârșit fapta cu forma de vinovăție a intenției directe, prevăzând și urmărind producerea rezultatului.

Astfel, sub aspectul laturii obiective, elementul material al infracțiunii de furt calificat constă în acțiunea inculpaților care au sustras bunurile, fără consimțământul părții vătămate, în scopul de a și le însuși pe nedrept.

La individualizarea pedepselor aplicate inculpaților pentru infracțiunile reținute în sarcina lor, prima instanță a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 72 alin. 1 cod penal și a ținut seama în acest sens de limitele de pedeapsă fixate în textele de incriminare, de gradul de pericol social concret al infracțiunilor, având în vedere circumstanțele reale ale faptelor și împrejurările săvârșirii acestora, precum și de faptul ca inculpatul ##### este minor.

De asemenea, instanța a avut în vedere prevederile art. 3201 cod proc. pen., referitoare la reducerea limitelor de pedeapsă în cazul aplicării procedurii prevăzute de acest text legal.

În cadrul procesului complex de individualizare a sancțiunii penale, instanța de fond a apreciat că activitatea infracțională trebuie raportată nu numai la pericolul social concret al faptei comise, dar și la urmările

ei, la ansamblul condițiilor în care au fost săvârșite, precum și la orice element de natură să caracterizeze persoana inculpaților care au recunoscut și regretat săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor și nu au avut alte condamnări anterioare.

în vedere elementele arătate mai sus și pe care instanța le-a avut în vedere la individualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpaților, a apreciat că aplicarea unor pedepse orientate spre minimul prevăzut de lege sunt necesare și suficiente pentru atingerea scopurilor acesteia.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța a apreciat, în contextul probelor administrate, că scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, în regim de detenție, aplicarea pedepsei fiind un avertisment suficient de puternic pentru îndreptarea comportamentului social al inculpaților, care pot fi reintegrați social și reeducați și fără izolare în regim privativ de libertate.

Instanța de fond a mai constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 81 alin.1 cod penal, astfel încât experiența unui proces penal și riscul revocării suspendării cu consecința executării pedepsei într-un loc de detenție sunt apreciate de instanță ca fiind suficiente pentru a-i determina pe inculpați să adopte în viitor o atitudine de respect față de regulile de conviețuire socială, astfel încât scopul pedepsei poate fi realizat și fără executarea efectivă a acesteia.

în vedere aceste aspecte, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art. 81 cod penal, pe durata unui termen de încercare, conform art. 82 cod penal.

În baza art 14, 15 si 346 cod proc.pen., a obligat inculpații în solidar, inculpatul minor #####
în solidar cu partea responsabil civilmente ##### la plata sumei de 6548,36 lei către partea civilă ##### SA-Ploiesti despăgubiri civile.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs, în termenul legal, Ministerul ##### - Parchetul de pe lângă Judecătoria #####, precum și inculpatul #####.

În recursul promovat de către Ministerul ##### se critică sentința pentru nelegalitate pentru două motive, ambele vizându-l pe inculpatul ##### : un prim motiv vizează aplicarea unei pedepse nelegale, deoarece instanța a dispus condamnarea inculpatului major ##### la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 208 alin 1 – 209 alin 1 lit a și g alin 3 lit. h cod pen., cu art. 75 alin 1 lit c cod pen., cu aplicarea art. 3201 cod proc.pen., însă această pedeapsă se situează sub minimul prevăzut de lege care este acela de 2 ani și 8 luni închisoare, minim rezultat prin aplicarea art. 320/1 c.p.p.

Cel de al doilea motiv de recurs privește neaplicarea pedepselor accesorii față de inculpatul major #####, susținându-se că instanța de fond a aplicat inculpatului minor la data săvârșirii faptei ##### pedepsele accesorii prev. de art. 64 lit. a teza a doua și lit., b c.p.

Aceste pedepse accesorii nu au fost însă aplicate și inculpatului major #####, iar dacă instanța ar fi avut în vedere decizia în interesul legii 74/2007 ar fi trebuit să motiveze de ce nu înțelege să aplice inculpatului major pedepsele accesorii, mai ales că aceste pedepse, după cum s-a arătat, au fost aplicate inculpatului minor.

Se solicită admiterea recursului, casarea hotărârii recurate, iar pe fond majorarea pedepsei aplicate inculpatului #####, urmând ca aceasta să se situeze peste limita de 2 ani și 8 luni închisoare și să se aplice pedepsele accesorii față de acest inculpat, urmând ca totodată acestea să fie suspendate.

Recurentul inculpat ##### a criticat sentința primei instanțe pentru netemeinicie în ceea ce privește individualizarea pedepsei principale aplicate, susținând că aceasta este excesivă în raport de pericolul social concret al faptei și de circumstanțele sale personale, invocând în acest sens starea de minoritate în care s-a aflat la momentul comiterii faptei, acoperirea prejudiciului creat, precum și conduita sinceră pe care a adoptat-o încă de la începutul procesului penal.

S-a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și reindividualizarea judiciară a sancțiunii prin reducerea duratei pedepsei principale, conform art. 109 cod penal, care stabilește reducerea pedepsei la jumătate în cazul inculpaților minori, precum și prin reținerea circumstanțelor atenuante facultative judiciare prev. de art. 74 și art. 76 cod penal.

Curtea, examinând hotărârea recurată în raport de criticile formulate, de actele și lucrările dosarului dar și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, potrivit dispozițiilor prevăzute de art.385/9 alin.3 C.pr.penală constată că recursul Ministerului ##### este fondat, iar recursul declarat de către inculpatul ##### este nefondat, după cum se va arăta în continuare:

Instanța de fond a reținut în mod corect și complet situația de fapt și a realizat o justă interpretare și apreciere a mijloacelor de probă administrate în cele două faze ale procesului penal din care rezultă atât existența faptelor pentru care cei doi inculpați au fost trimiși în judecată, cât și săvârșirea acestora cu vinovăție, în forma

cerută de lege, de către inculpați.

Pe baza mijloacelor de probă, astfel cum au fost evidențiate de către prima instanță în considerentele sentinței atacate, dar și în raport de poziția de recunoaștere a inculpaților, în mod corect s-a reținut și rezultă că, în noaptea de 6.07.2011 inculpații #####, minor la acea dată și #####, major, au sustras de la periferia comunei Moroieni, din zona motelului Moroieni aproximativ 400 m cablu telefonic care face parte din rețeaua aeriană aparținând părții vătămate ##### SA. În acest scop, inculpații s-au urcat pe stâlpul de susținere a cablurilor aeriene de unde au procedat la tăierea acestuia iar după coborârea cablului la nivelul solului au procedat la secționarea acestuia. Pentru a transporta bunul însușit, inculpații au sustras autoturismul cu nr. de înmatriculare ## ## ## al martorului #####, autoturism pe care ulterior l-au abandonat.

Se constată că încadrarea juridică a faptelor comise de către cei doi inculpați este legală și corespunde situației de fapt și forme de vinovăție în care au acționat aceștia, iar pe cale de consecință soluția de condamnare a inculpaților pentru infracțiunile ce constituie obiectul sesizării instanței este justă, fiind în întregime confirmată prin mijloacele de probă administrate în decursul urmăririi penale, dublate, așa cum cer dispozițiile legale în vigoare, de recunoașterea survenită din partea celor doi inculpați.

Curtea remarcă însă că recursul parchetului este fondat, sentința atacată fiind nelegală, deoarece, prima instanță a realizat o greșită aplicare a dispozițiilor privind reducerea pedepsei prin efectual recunoașterii vinovăției și al simplificării procedurii judiciare, în ceea ce îl privește pe inculpatul major #####.

Astfel, acest inculpat a fost condamnat prin sentința recurată la pedeapsa de 1 an închisoare pentru comiterea infracțiunii de furt calificat, prev. de art 208 alin 1 – 209 alin 1 lit. a și g alin 3 lit. h cod pen., cu aplic. art. 75 alin.1 lit. c cod penal, cu aplicarea art. 3201 cod proc.pen.

Pentru această infracțiune, pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de la 4 la 18 ani.

Trecând peste faptul că, celălalt inculpat, aflat însă în stare de minoritate, și anume #####, a fost sancționat cu o pedeapsă sporită, aceea de 2 ani închisoare, nejustificându-se un tratament sancționator mai aspru în cazul minorului decât în cazul majorului, Curtea constată însă că pedeapsa aplicată inculpatului major ##### este situată în afara limitelor legale.

Astfel, câtă vreme pentru infracțiunea de furt calificat al unor cabluri de telecomunicații, legea prevede pedeapsa închisorii de la 4 la 18 ani, rezultă că, prin aplicare reducerii înscrise în art. 320/1 alin. 7 cod procedură penală (reducerea cu o treime raportată la limitele pedepsei) limita minimă în cazul inculpatului major este de 2 ani și 8 luni.

Așadar, o pedeapsă de 1 an închisoare aplicată inculpatului major apare ca nelegală, în condițiile în care, limita minimă a pedepsei era aceea de 2 ani și 8 luni închisoare.

Prin urmare, constatându-se că la primul grad de jurisdicție s-a făcut o greșită aplicare a legii în cazul inculpatului major #####, căruia i-a fost aplicată o pedeapsă în afara limitelor legale, Curtea constată că recursul Ministerului ##### este fondat sub acest aspect, fiind incident cazul de casare prev. de art. 385/9 alin.1 pct. 17/1 cod procedură penală, așa încât calea de atac va fi admisă, urmând a se casa în parte sentința recurată, în sensul că se va majora pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 1 lit. a și g și alin. 3 lit. h cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. c C.pen. și cu aplicarea art. 320/1 C.pr.pen. de la 1 an închisoare la 3 ani închisoare.

Pe cale de consecință, se va majora și termenul de încercare a suspendării condiționate a executării pedepsei dispuse în ceea ce-l privește pe acest inculpat, în conformitate cu prevederile art. 82 C.pen. de la 3 ani la 5 ani. Și cel de al doilea motiv de recurs invocat în calea de atac promovată de către ##### este fondat, deoarece se constată că prima instanță a omis să plice inculpatului major pedepsele accesorii reglementate de dispozițiile legale, omisiunea nefiind motivată însă de o apreciere justificată în acest sens, câtă vreme în cazul inculpatului minor, devenit între timp major, totuși aceste pedepse au fost aplicate.

Într-adevăr, potrivit deciziei nr. ###/2007 pronunțată de ICCJ pe calea recursului în interesul legii s-a stabilit că dispozițiile art. 71 cod penal privitoare la pedepsele accesorii se interpretează în sensul că interzicerea drepturilor prev. de art. 74 lit. a) teza I – lit. c) cod penal nu se va face în mod automat, prin efectul legii ci se va supune aprecierii instanței, în funcție de criteriile stabilite în art. 71 al.3 cod penal.

Or, se constată că prima instanță nu a realizat o analiză a acestor criterii prevăzute de art. 71 al.3 cod penal, care se referă la natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului.

Prin urmare, cum s-a omis la primul grad de jurisdicție a se face analiza acestor criterii, curtea constată că omisiunea primei instanțe de a aplica inculpatului pedepsele accesorii nu este justificată prin aprecierea ca inoportună a aplicării lor, ci reprezintă în realitate o greșită aplicare a legii, concluzionându-se că neaplicarea pedepselor accesorii nu-și găsește fundament într-o apreciere rațională și obiectivă, raportat la criteriile prev. de

art. 71 al.3 cod penal, constatându-se deci incidența cazului de casare menționat mai sus, care vizează greșita aplicare a legii și în privința pedepselor accesorii, pe care prima instanță de judecată a omis să le aplice în cazul inculpatului major, fără o justificare obiectivă.

În consecință, după admiterea căii de atac se va reforma și acest aspect, în sensul că se va face aplicarea pedepselor accesorii prev. de art. 71, 64 alin. 1 lit. a teza a II-a și b C.pen, în ceea ce-l privește pe inculpatul major #####, urmând a se va face aplicarea prevederilor art. 71 alin. 5 C.pen, referitor la suspendarea acestora pe perioada suspendării condiționate a executării pedepsei.

În ceea ce privește însă, individualizarea pedepsei aplicate, aspect care a fost criticat în acest grad de jurisdicție prin recursul promovat de către inculpatul #####, Curtea observă că în cauză s-a realizat o corectă aplicare a criteriilor de individualizare prevăzute de art. 52 și art. 72 cod penal, în ceea ce-l privește pe acest inculpat, pedeapsa fiind coborâtă sub limita minimă prevăzută de textele legale incriminatoare, sub efectul aplicării disp. art. 320/1 cod procedură penală, care reglementează judecata în cazul recunoașterii vinovăției.

adevărat faptul că recurentul este o persoană ce nu a mai suferit alte condamnări anterior (fiindu-i aplicată numai o sancțiune administrativă cu amenda penală, prin ordonanța procurorului, așa cum reiese din fișa de cazier judiciar aflată la fila 32 dosar urmărire penală) și care a dat dovadă de o conduită procesuală sinceră, fără a îngreuna stabilirea adevărului și justa soluționare a cauzei, actualmente fiind major.

Acestor elemente nu li se poate însă acorda o semnificație mai mare în raport de cele rezultate din examinarea gradului de pericol social concret al infracțiunii (care este unul ridicat ținând seama de obiectul material al sustragerii, de asocierea infracțională cu un inculpat major, care este în mod evident supusă unor riscuri, inclusiv sub aspectul aplicării agravantelor legale, precum și de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea dedusă judecării) așa încât o reducere mai accentuată a pedepsei nu ar face decât să lipsească sancțiunea penală de eficiență.

Prin urmare, cum recurentului deja i-au fost aplicate dispozițiile ce reglementează incidența unei cauze legale de reducere a pedepsei, iar modalitatea de executare dispusă de prima instanță este una non privativă de libertate, Curtea constată că o reducere mai accentuată a pedepsei nu se impune în cauză, date fiind pericolul social concret al infracțiunilor și celelalte circumstanțe reale evidențiate mai sus, critica fiind deci nefondată în ceea ce privește acest aspect.

Și în cazul intimatului inculpat #####, procedând la examinarea din oficiu a hotărârii conform art. 385/9 al.3 teza I cod pr. penală, sub aspectul individualizării pedepsei în ceea ce-l privește pe acesta, se constată că atât pedeapsa aplicată, astfel cum a fost majorată în calea de atac conform considerentelor ce preced, cât și modalitatea de executare dispusă de prima instanță sunt apte să conducă la realizarea scopului preventiv educativ și sancționator avut în vedere de legiuitor, cu atât mai mult cu cât acest inculpat, deși nu figurează cu condamnări aplicate anterior, totuși a fost sancționat la rândul său administrativ cu pedeapsa amenzii prin ordonanța procurorului, astfel cum reiese din fișa de cazier judiciar aflată la fila 34 dosar urmărire penală, iar în cursul judecării a adoptat o conduită procesuală sinceră, simplificând procedura judiciară.

Prin urmare, curtea va respinge ca nefundat recursul inculpatului #####, conform art. 385/15 pct.1 lit. b cod pr. penală.

Văzând și disp. art. 192 al.2 cod pr. penală.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul declarat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria ##### împotriva sentinței penale nr. ###/15.05.2012 pronunțată de către Judecătoria #####, pe care o casează în parte, în latură penală și rejudecând cauza:

Majorează pedeapsa aplicată inculpatului #####, fiul lui ### și #####, născut la data de ## #####, domiciliat în #####, sat ####, #####, pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 208 alin. 1, 209 alin. 1 lit. a și g și alin. 3 lit. h cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. h C.pen. și cu aplicarea art. 320/1 C.pr.pen. de la 1 an închisoare la 3 ani închisoare.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. 1 lit. a teza a II-a și b C.pen.

Majorează termenul de încercare a suspendării condiționate a executării pedepsei dispuse, în conformitate cu prevederile art. 82 C.pen. de la 3 ani la 5 ani.

Face aplicarea prevederilor art. 71 alin. 5 C.pen.

Menține restul dispozițiilor sentinței.

Respinge ca nefondat recursul declarat de către inculpatul #####, fiul lui ### și Sristina, născut la data de ## #####, domiciliat în #####, sat #####, #####.

Obligă inculpatul ##### la plata sumei de 400 lei, cheltuieli de judecată în favoarea statului. Dispune plata onorariului apărătorului din oficiu pentru inculpatul intimat #####, în cuantum de 300 lei, din fondul special al Ministerului Justiției în contul Baroului #####.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 07.12. 2012.

Președinte,

#####

Judecători,

#####

Grefier,

#####

Red. ##/BER

2ex/20.12.2012

Dosar fond #####/283/2011- Jud. #####

Jud. #####

Operator de date cu caracter personal

Nr. Notificare #####